

ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศด้วยเงินรายได้
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศด้วยเงินรายได้ เพื่อจะได้ยึดถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันและเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับข้อ ๒๕ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ และมติสภามหาวิทยาลัยราชมงคลศรีวิชัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓๙-๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศด้วยเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

“หน่วยงาน” หมายความว่า วิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สำนัก สถาบัน และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในสังกัดมหาวิทยาลัย

“หัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในสังกัดมหาวิทยาลัย

“ลูกจ้างชาวต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการจ้างให้ปฏิบัติงานเต็มเวลาในมหาวิทยาลัยด้วยเงินรายได้ซึ่งไม่ใช่ผู้มีสัญชาติไทย

“เงินรายได้” หมายความว่า เงินรายได้ของหน่วยงาน

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

ข้อ ๔ การจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้จ้างได้ในตำแหน่งอาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญ โดยต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งดังนี้

๔.๑ ตำแหน่งอาจารย์

๔.๑.๑ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

๔.๑.๒ มีบุคลิกและลักษณะที่เหมาะสมกับการเป็นครู

๔.๑.๓ อายุไม่เกิน ๗๐ ปี

๔.๒ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ

๔.๒.๑ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

๔.๒.๒ มีบุคลิกและลักษณะที่เหมาะสมกับการเป็นครู

๔.๒.๓ อายุไม่เกิน ๗๐ ปี

๔.๒.๔ มีประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย อย่างน้อย ๒ ปี และมีผลงาน

ทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ไม่ต่ำกว่าระดับชาติ

กรณีมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง หน่วยงานอาจเสนอขอจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยมีคุณสมบัติแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ข้างต้น ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดี

ข้อ ๕ ลูกจ้างชาวต่างประเทศมีภาระหน้าที่ ดังนี้

๕.๑ ตำแหน่งอาจารย์ มีหน้าที่สอน ให้คำแนะนำ ปรีกษา และปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่หน่วยงานมอบหมาย

๕.๒ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ มีหน้าที่ดังนี้

๕.๒.๑ สอนให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่หน่วยงานมอบหมาย

๕.๒.๒ จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อพัฒนานักศึกษาและบุคลากร

๕.๒.๓ ทำงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการและเผยแพร่ไม่ต่ำกว่าระดับชาติ อย่างน้อยปีละ ๑ ผลงาน

๕.๓ ตำแหน่งอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ หน่วยงานที่ประสงค์จะจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศให้เสนอขออนุญาตต่อวิทยาเขต/มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย เมื่อได้รับอนุญาตให้จ้างแล้วให้หน่วยงานจัดให้ลูกจ้างชาวต่างประเทศทำสัญญาจ้างตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด และเสนอต่อวิทยาเขต/มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานอื่นที่มหาวิทยาลัยมอบหมายเพื่อส่งจ้าง

ข้อ ๗ การจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศให้จ้างคราวละไม่เกิน ๑ ปี หากหน่วยงานประสงค์ต่อสัญญาจ้างในปีต่อไปให้ดำเนินการต่อสัญญาจ้างให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นสุดสัญญาอย่างน้อย ๑ เดือน โดยลูกจ้างชาวต่างประเทศที่จะมีสิทธิได้รับการจ้างในปีถัดไปต้องมีผลการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ตามหลักเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ ค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศให้จ้างในอัตราค่าจ้างที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย และให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่าจ้างของลูกจ้างชั่วคราวที่

กระทรวงการคลังกำหนดมาใช้บังคับโดยอนุโลม ดังบัญชีอัตราค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙ นอกเหนือจากค่าจ้างให้ลูกจ้างชาวต่างประเทศได้รับค่าเช่าที่พักอาศัยในอัตราเหมาจ่ายเดือนละ ๔,๐๐๐ บาทกรณีหน่วยงานไม่สามารถจัดหาที่พักให้ได้

ข้อ ๑๐ การเลื่อนค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศ ให้เลื่อนค่าจ้างให้แก่ผู้ที่ได้รับการจ้างให้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี โดยเลื่อนค่าจ้างได้ปีละ ๑ ครั้ง ในวันที่ ๑ ตุลาคม ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๓ ของค่าจ้าง โดยผู้ที่จะมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนค่าจ้างต้องมีผลการประเมินการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ตามเกณฑ์คะแนนและร้อยละดังนี้

คะแนนระหว่าง ๗๐ - ๗๙ มีสิทธิเลื่อนค่าจ้างร้อยละ ๑

คะแนนระหว่าง ๘๐ - ๘๙ มีสิทธิเลื่อนค่าจ้างร้อยละ ๒

คะแนนระหว่าง ๙๐ - ๑๐๐ มีสิทธิเลื่อนค่าจ้างร้อยละ ๓

ข้อ ๑๑ ลูกจ้างชาวต่างประเทศตำแหน่งอาจารย์ที่มีคุณสมบัติในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญและได้รับค่าจ้างถึงขั้นต่ำของตำแหน่งที่ประสงค์จะขอปรับตำแหน่งและหน่วยงานเห็นชอบ ทั้งนี้ต้องผ่านการประเมินเพื่อปรับตำแหน่งจากหน่วยงานและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำหน่วยงานแล้ว จึงเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาปรับตำแหน่งและรับค่าจ้างในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ ๑๒ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ลูกจ้างชาวต่างประเทศเข้าเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายการประกันสังคม โดยได้รับสิทธิประโยชน์ และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายการประกันสังคม

ข้อ ๑๓ ลูกจ้างชาวต่างประเทศมีสิทธิลาโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาดังนี้

๑๓.๑ ลาป่วย ปีหนึ่งไม่เกิน ๘ วันทำการในปีที่ได้รับการจ้างครั้งแรก และไม่เกิน ๑๕ วันทำการในปีถัดไปซึ่งเป็นการจ้างต่อเนื่องเว้นแต่ในกรณีที่ปีแรกปฏิบัติงานไม่ครบ ๖ เดือน ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในระหว่างลา

กรณีหน่วยงานเห็นสมควรให้มีใบรับรองแพทย์ประกอบการลาป่วยจะกำหนดให้แนบใบรับรองแพทย์พร้อมกับการยื่นใบลาด้วยก็ได้

๑๓.๒ ลาคลอดบุตร ปีหนึ่งไม่เกิน ๙๐ วัน โดยมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากมหาวิทยาลัย ๔๕ วัน เว้นแต่ในกรณีปีแรกที่ปฏิบัติงานไม่ครบ ๗ เดือน ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลา

๑๓.๓ ลาพักผ่อน ปีหนึ่งไม่เกิน ๑๐ วันทำการ เว้นแต่ปีแรกที่ได้รับการจ้างไว้ ๑ ปี หากยังปฏิบัติงานไม่ครบ ๖ เดือน ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลา

ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่ได้รับการจ้างในปีแรกไม่ครบ ๑ ปี ไม่มีสิทธิลาพักผ่อน

๑๓.๔ การลาของลูกจ้างชาวต่างประเทศ นอกเหนือจากข้างต้นจะไม่ได้รับค่าจ้างในวันลา

ข้อ ๑๔ มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานอาจสั่งให้ลูกจ้างชาวต่างประเทศเดินทางไปราชการภายในประเทศได้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย โดยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้เบิกจ่ายจากรายได้โดยนำหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการที่กระทรวงการคลังกำหนดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างชาวต่างประเทศอาจได้รับสนับสนุนเงินรายได้จากหน่วยงานเพื่อทำวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่ผลงาน

ข้อ ๑๖ การประเมินผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชาวต่างประเทศให้ประเมินปีละ ๑ ครั้ง โดยให้ผู้บังคับบัญชาของลูกจ้างชาวต่างประเทศตามลำดับเป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละปีให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นสุดสัญญาอย่างน้อย ๑ เดือน

การกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินและแบบประเมินให้หน่วยงานต้นสังกัดของลูกจ้างชาวต่างประเทศเป็นผู้กำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีการประเมินในเรื่อง ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความอดทน ความคิดสร้างสรรค์ การประพฤติตนเหมาะสมกับตำแหน่ง และพฤติกรรมในการมาปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อขอปรับตำแหน่งลูกจ้างชาวต่างประเทศเพื่อจ้างในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ นอกจากต้องประเมินตามวรรคสองแล้ว ให้หน่วยงานแนบผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้เชี่ยวชาญของลูกจ้างชาวต่างประเทศที่จะขอปรับตำแหน่งด้วย

ข้อ ๑๗ ผลการประเมินตามข้อ ๑๖ ให้หน่วยงานนำไปใช้ประกอบการพิจารณาเสนอขอจ้างในปีถัดไป เสนอขอเลื่อนค่าจ้าง และเสนอขอปรับตำแหน่งลูกจ้างชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ลูกจ้างชาวต่างประเทศ รายใดที่มีผลการประเมินต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ให้เลิกจ้างทันที

ข้อ ๑๘ ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่ได้รับการจ้างจากมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการอื่น ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นลูกจ้างชาวต่างประเทศตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๙ ให้มหาวิทยาลัยปรับค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศตามข้อ ๑๘ ตามตำแหน่งที่ได้รับ การจ้างจากมหาวิทยาลัย เข้าสู่บัญชีอัตราค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศท้ายระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ประกาศ ฉบับนี้ใช้บังคับ เว้นแต่ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่ได้รับค่าจ้างเกินกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งตามบัญชีอัตรา ค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศท้ายระเบียบนี้ให้ได้รับค่าจ้างในอัตราเดิม

ข้อ ๒๐ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจในการลงนามสัญญาจ้าง ออก คำสั่งจ้าง ออกประกาศที่เกี่ยวข้องกับลูกจ้างชาวต่างประเทศ รวมถึงให้มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัย ปัญหาที่เกิดจากการใช้ระเบียบนี้ การตีความและการวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(ศาสตราจารย์กิตติคุณพีระศักดิ์ จันทร์ประทีป)
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

บัญชีอัตราค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศ แบบท้ายระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศด้วยเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙

ตำแหน่ง	หน้าที่ความรับผิดชอบ		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	สอนภาษา	เจ้าของภาษา	๒๘,๐๐๐-๓๔,๗๒๐	๓๐,๐๐๐-๓๖,๓๐๐	๓๒,๐๐๐-๓๘,๗๐๐
		ไม่ใช่เจ้าของภาษา	๒๖,๐๐๐-๓๒,๒๔๐	๒๘,๐๐๐-๓๓,๘๐๐	๓๐,๐๐๐-๓๖,๓๐๐
	สอนวิชาชีพ	-	๒๘,๐๐๐-๓๔,๗๒๐	๓๐,๐๐๐-๓๖,๓๐๐	๓๒,๐๐๐-๓๘,๗๐๐
ผู้เชี่ยวชาญ	สอนภาษา	เจ้าของภาษา	๓๔,๐๐๐-๔๑,๑๐๐	๓๖,๐๐๐-๔๓,๕๐๐	๓๘,๐๐๐-๔๕,๙๐๐
		ไม่ใช่เจ้าของภาษา	๓๒,๐๐๐-๓๘,๗๐๐	๓๔,๐๐๐-๔๐,๑๐๐	๓๖,๐๐๐-๔๑,๕๐๐
	สอนวิชาชีพ	-	๓๔,๐๐๐-๔๑,๑๐๐	๓๖,๐๐๐-๔๓,๕๐๐	๓๘,๐๐๐-๔๕,๙๐๐